

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2151/2020
27.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужила АА из ... и ББ из ..., које заступа Бранко Бутолен, адвокат из ..., против туженог Фонда за социјално осигурање војних осигураника, Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 1615/19 од 17.09.2019. године, на седници одржаној 27.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужила изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 1615/19 од 17.09.2019. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужила изјављена против решења Вишег суда у Панчеву Гж 1615/19 од 17.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 2014/16 од 22.02.2017. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужила и обавезан тужени да тужилама на име мање исплаћених пензија, солидарно исплати појединачно одређене месечне износе са законском затезном каматом од датума доспелости, па до исплате, ближе одређене овим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилама на име трошкова парничног поступка плати износ од 28.854,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење.

Решењем Вишег суда у Панчеву Гж 1615/19 од 17.09.2019. године, ставом првим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да тужилама на име трошкова парничног поступка исплати износ од 33.054,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење, до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилама накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 6.000,00 динара.

Против правноснажне одлуке донете у другом степену, тужиле су изјавиле ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), оценио да ревизија тужила није изузетно дозвољена.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаним решењем одлучено је о трошковима поступка уз примену одредаба закона који регулишу право странке на накнаду трошкова и њихову висину, која не одступа од судске праксе по овом питању. Имајући ово у виду, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана везаних за одлучивање о накнади трошкова поступка, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужене побија се другостепено решење којим је преиначено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепеног решења којим је одлучено о споредном тражењу тужила, које не чини њихово главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена, с обзиром да је изјављена против решења о трошковима поступка, када ревизија није

дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић